

การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงความรู้ คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 USING PHONICS INSTRUCTION TO PROMOTE ENGLISH PRONUNCIATION ABILITY, VOCABULARY KNOWLEDGE, AND READING ABILITY AMONG GRADE 8 STUDENTS

ผู้วิจัย	ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ ¹	Nuttanun Niwesworakarn ¹ ed.nuttanun@gmail.com
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา อติภัทรนันท์ ² รองศาสตราจารย์นันธิยา แสงสิน ³	
Advisor Committee	Assoc.Prof.Dr.NitidaAdipattaranan ² Assoc.Prof.NanthiyaSaengsin ³	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการออกเสียงและการอ่านภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ และเพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแม่แก้วดน้อย จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากนั้นนำคะแนนจากแบบทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าร้อยละ และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า 1) นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคุณภาพ ดี หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ 2) นักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากระดับคุณภาพ ไม่ผ่าน เป็นระดับพอใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ 3) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับคุณภาพดีหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์

คำสำคัญ : การสอนแบบโฟนิกส์ ความสามารถในการออกเสียง ความรู้คำศัพท์ ความสามารถในการอ่าน

ABSTRACT

The purposes of this study were to study students' English pronunciation and reading abilities after learning through phonics instruction and to compare students' vocabulary knowledge before and after learning through phonics instruction. The Sample group was 20 grade 8 students using Cluster Random Sampling at

^{1,2,3}อาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

WatmaekadnoiSchool. The research instruments were 5 lesson plans emphasizing on phonics instruction, pronunciation evaluation form, vocabulary knowledge test, and reading ability test. The data obtained were analyzed for mean, standard deviation, percentage, and t-test.

The findings of this research were 1) the students could have English pronunciation ability at good level after learning through phonics instruction. 2) the students gained more English vocabulary knowledge from failed to the fair level with the significance level of .01 after learning through phonics instruction. 3) the students gained reading abilities at good level after learning through phonics instruction.

Keywords : Phonics instruction, Pronunciation, Vocabulary Knowledge, Reading Ability

บทนำ

แม้ว่าการศึกษาไทยจะมุ่งเน้นให้ส่งเสริมความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนมาช้านาน แต่ก็เป็นที่น่าทึ่งว่าระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับรั้งท้ายของโลกจากรายงานของสถาบัน Education First ซึ่งเป็นสถาบันจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนิวซีแลนด์ ได้ทดสอบประชากรจำนวน 910,000 คน ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่รวมทั้งสิ้น 70 ประเทศ พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 62 จาก 70 ประเทศทั่วโลก และยังเป็นอันดับที่ 14 จาก 16 ในเอเชียที่ได้รับการทดสอบ (Matichon online, 2015) ผลการรายงานสะท้อนให้เห็นว่าระบบการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยพบกับความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงปัญหาสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้นคือความสามารถการออกเสียงภาษาอังกฤษ (Brainfit, 2015) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานและเป็นรากฐานของการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนได้รับการสอนและฝึกหัดตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล แต่ทว่าเด็กไทยจำนวนมากยังมีปัญหาในเรื่องของการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งหากกลับมามองในบริบทการสอนเด็กอ่านภาษาอังกฤษของไทยพบว่า การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นจะเป็นไปในลักษณะการอ่านเป็นคำ ดังตัวอย่างการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เช่น cat สะกดว่า ซี / เอ / ที อ่านว่า แคท โดยที่จริงแล้วตัวเด็กอาจเกิดความสงสัยประการหนึ่งว่าซี / เอ / ที อ่านว่า แคท ได้อย่างไร (Tangsanga, 2013) นักเรียนจดจำเพียง ตัวอักษร คำศัพท์ และความหมาย

โดยไม่รู้ที่มาของหลักการอ่านคำศัพท์ที่แท้จริง เมื่อเจอคำศัพท์ที่ยากมากขึ้นจึงทำให้เด็กอ่านไม่ได้

จากปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กไทยย่อมส่งผลกระทบต่อทักษะอื่น ๆ ตามมาเพราะการออกเสียงเป็นเสมือนกุญแจสำคัญในการสร้างรากฐานทางภาษา ดังนั้นแล้วการขาดทักษะทางการออกเสียงจึงส่งผลกระทบต่อทักษะทางภาษาอื่น ๆ โดยเฉพาะความรู้คำศัพท์ การที่ผู้เรียนจะพัฒนาความรู้คำศัพท์ให้ได้นั้นผู้เรียนจะต้องออกเสียงได้เพื่อที่จดจำเสียงที่สอดคล้องกับตัวอักษรที่ปรากฏ ดังเช่น Krashen (2013) กล่าวไว้ว่าการออกเสียงจะค่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้คำศัพท์และความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์

การที่ผู้เรียนขาดความสามารถในการออกเสียงนั้นนอกจากจะส่งผลกระทบต่อความรู้คำศัพท์แล้วยังส่งผลกระทบต่อทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาความรู้ทางภาษา เช่นเดียวกับ Laufer (1992, cited in Lightbown & Spada, 2006) กล่าวไว้ว่าผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านและเรียนคำศัพท์ใหม่ๆ จากการอ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านนั้นรู้คำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่านมากกว่าร้อยละ 95 ของคำศัพท์ทั้งหมดที่ปรากฏ นอกจากนี้ทักษะการอ่านและความรู้คำศัพท์ยังมีความสัมพันธ์กัน ดังที่ Krashen (2004) กล่าวไว้ว่าการอ่านเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ซึ่งคำศัพท์นั้นเปรียบเสมือนดังหัวใจในการเรียนภาษายิ่งมีความรู้คำศัพท์มากย่อมสามารถใช้ภาษาได้อย่าง

ชำนาญ ดังนั้นแล้วความสามารถในการออกเสียงจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษา

การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) จึงเป็นตัวเลือกที่สำคัญที่จะนำมาพัฒนาการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะเน้นย้ำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ตามหลักการออกเสียงยกตัวอย่างเช่น cat ประกอบด้วยตัวอักษร 3 ตัว [c] [a] [t] ซึ่งการสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านตัวอักษรในลักษณะ /k/ /æ/ /t/ ผู้เรียนก็จะสามารถจำเสียงที่ปรากฏสอดคล้องกับตัวอักษรและจำความหมายของคำศัพท์ได้ (Jones & Deterding, 2007) โดยจากรายงานวิจัยของคณะกรรมการการอ่านของสหรัฐอเมริกา (National Reading Panel, 2000) ได้ทบทวนผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยและองค์กรการศึกษาต่าง ๆ มากกว่าแสนเรื่องที่เกี่ยวข้องวิธีการสอนเด็กอเมริกันเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจึงได้พบหลักฐานมากมายที่สรุปอย่างหนักแน่นว่า การที่เด็กอเมริกันเป็นจำนวนมากอ่านไม่เป็นหรืออ่านไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มาจากความบกพร่องของหู และสมองทางด้านการประมวลเสียงของภาษาอังกฤษ (Phonological Deficits) ทำให้ไม่ได้ยินหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ (Phonemes) ผลคือทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงหน่วยเสียงของบทพูดกับตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรทำให้ฟังไม่รู้เรื่อง และถ้าไม่สามารถเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงได้ถูกต้อง ก็จะมีปัญหาในการออกเสียง อีกทั้งสมองจะไม่สามารถรับรู้คำและความหมายของสิ่งที่อ่านได้ง่าย การจะแก้ปัญหาการอ่านที่บกพร่องนี้ ผู้มีปัญหาคงต้องได้รับการสอนที่เสริมสร้างกระบวนการการอ่านซึ่งมีองค์ประกอบ 5 อย่างดังนี้

1. เสริมความตระหนักรู้ทางเสียง (Phonemic Awareness) ความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และ แยกแยะหน่วยเสียงต่างๆของภาษาอังกฤษได้
2. องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง
3. กลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง
4. กลยุทธ์การสอนคำศัพท์
5. กลยุทธ์การสอนความเข้าใจในบทอ่าน

จากการรายงานจึงสรุปได้ว่าฐานรากของการอ่านอยู่ที่ ขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 คือการสอนให้เกิดความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียงและองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียงซึ่งก็คือเป้าหมายของการสอนแบบโฟนิกส์นั่นเอง โดยในการสอนแบบโฟนิกส์นั้น ขั้นตอนการสอนจาก Lewis and Ellis, (2006) นับว่าเป็นหนึ่งในขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ เพราะมีลำดับขั้นตอนในการสอนเสียงที่ชัดเจนและสร้างโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำเสียงที่ได้เรียนรู้มาประกอบกิจกรรมอื่นๆ จึงสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาของผู้เรียนที่ไม่มีความสามารถการออกเสียงได้ โดยการสอนแบบโฟนิกส์มีขั้นตอนที่สำคัญดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เป็นขั้นที่ผู้สอนทบทวนการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เคยสอนไปเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนยังคงจดจำเสียงเก่าได้และที่สำคัญเป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและเข้าใจในการออกเสียงมากขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นสอนเสียงใหม่ (New Sound) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเสียงใหม่ให้กับผู้เรียนพร้อมคำอธิบายหรือเสียงที่ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจความแตกต่างได้ อาจใช้ภาพประกอบที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งการวางลิ้นเพื่อให้เด็กได้เข้าใจการกำเนิดของเสียงได้ถูกต้อง การนำเสนอเสียงใหม่ให้ได้ประสิทธิภาพอาจจะใช้เสียงที่มาจากเจ้าของภาษาควบคุมกันไปด้วยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงเสียงที่เรียนรู้ใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นประสมคำ (Word Making) เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสียงใหม่ที่ได้ไปประสมกับเสียงอื่นๆที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้วประกอบขึ้นเป็นคำ

ขั้นที่ 4 เสริมให้เข้มแข็ง (Consolidation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการใช้เสียงที่ได้สอนไปสอดคล้องกับตัวอักษร เช่นกิจกรรมการเขียนร่วมมือ กิจกรรมเกมกิจกรรมการอ่านออกเสียง การทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

จากขั้นตอนของการสอนแบบโฟนิกส์ชี้ให้เห็นชัดเจนว่าผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะในการเชื่อมโยง

เสียงกับตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ นำไปสู่การเพิ่มระดับความตระหนักรู้ทางเสียง อีกทั้งผู้เรียนจะนำได้เสียงไปประกอบขึ้นเป็นคำ ดังนั้นแล้วผู้เรียนจะได้พบกับคำศัพท์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนเข้าใจระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปก็ย่อมสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 43 คน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 20 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น การสอนแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนการสอนแบบโฟนิกส์โดยใช้แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่ได้สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 20 คาบ
3. ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
4. ประเมินความสามารถในการออกเสียงหลังจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
5. ทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการสอนแบบโฟนิกส์ โดยใช้แบบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษฉบับเดียวกับที่ใช้ก่อนการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมดเป็น 20 คาบ มีคำดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 โดยการสอนแบบโฟนิกส์จะใช้การผสมผสานระหว่างวิธีแทรกการออกเสียง (Embedded Phonics) และวิธีสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics) โดยมีขั้นตอนการสอน 4 ขั้น จาก Lewis and Ellis (2006) มาปรับใช้ในขั้นก่อนการอ่าน ดังนี้ 1) ทบทวนความรู้เก่า 2) สอนเสียงใหม่ 3) ประสมคำ 4) เสริมให้เข้มแข็ง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1) แบบประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นการประเมินการออกเสียงข้อความหรือบทความสั้นๆที่เป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยเกณฑ์การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นได้นำเกณฑ์ของ Educational Testing Service (2006, cited in Ma, 2015) มาปรับใช้ โดยมีประเด็นในการประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ ท่วงทำนองการออกเสียงสูง-ต่ำ ระดับเสียงเน้นหนัก และจังหวะแบบประเมินนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2) แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นแบบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบท ต่าง ๆ ใช้ก่อนและหลังการทำการทดลอง โดยคัดเลือกคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านทั้ง 5 แผน มาจัดทำเป็นแบบทดสอบ ข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.66 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ .753 โดยใช้สูตร KR-21 (Kuder Richardson) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น โดยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ประกอบด้วย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ทดสอบหลังจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ รวม 5 ชุด โดยข้อคำถามจะอ้างอิงตามลำดับขั้นความเข้าใจในการอ่านของ Revised Bloom's Taxonomy ซึ่งจะอยู่ในระดับขั้น ความจำ ความเข้าใจ ประยุกต์ และคิดวิเคราะห์แบบประเมินนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้ง 5 ชุดเท่ากับ 0.93

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ผลโดยนำคะแนนความ สามารถในการออกเสียง ความรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และนำไปเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพของเกณฑ์ประเมินของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2014)

2. เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการสอนแบบโฟนิกส์ โดยใช้สถิติทดสอบที (Dependent t-test statistics)

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอนแบบโฟนิกส์ รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ (N=20)

ประเมินหลังแผนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 25)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	19.85	3.78	79.4	ดี
2	20.30	2.51	81.2	ดีเยี่ยม
3	20.10	2.51	80.4	ดีเยี่ยม
4	19.25	2.07	77.0	ดี
5	19.95	2.7	79.8	ดี
รวม	19.89	2.39	79.56	ดี

จากตาราง 1 แสดงว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 19.89 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.39 คิดเป็นร้อยละ 79.56 มีระดับคุณภาพ ดี โดยที่ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงในแบบทดสอบที่ 2 และ 3 อยู่ระดับดีเยี่ยม และระดับคุณภาพ ดี ในแผนที่ 1 แผนที่ 4 และ 5

2. เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนแบบโฟนิกส์ รายละเอียดดังตาราง 2-3

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ (N=20)

ความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ก่อนเรียน	9.8	3.38	32.66	ไม่ผ่าน
หลังเรียน	19.15	5.92	63.83	พอใช้

จากตาราง 2 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนได้รับการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 9.8 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.38 คิดเป็นร้อยละ 32.66 อยู่ในระดับคุณภาพ ไม่ผ่าน และค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 19.15 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.92 คิดเป็นร้อยละ 63.83 มีระดับคุณภาพ พอใช้

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนแบบโฟนิกส์

ความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ	\bar{x}	SD	df	t	p.value
ก่อนเรียน	9.8	3.38	19	10.620*	.000
หลังเรียน	19.15	5.92			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอนแบบโฟนิกส์รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพ ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ (N=20)

การทดสอบหลัง แผนการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 10)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	7.35	0.96	73.5	ดี
2	6.55	1.16	65.5	พอใช้
3	8.40	1.11	84.0	ดีเยี่ยม
4	7.85	1.27	78.5	ดี
5	7.75	0.94	77.5	ดี
รวม	7.58	0.68	75.8	ดี

จากตาราง 4 แสดงว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 7.58 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 คิดเป็นร้อยละ 75.8 มีระดับคุณภาพดี โดยที่ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม ได้แก่ แผนที่ 3 และได้ระดับคุณภาพดี ในแผนที่ 1 แผนที่ 4 และ 5 และมีระดับคุณภาพต่ำสุดอยู่ในระดับพอใช้ ในแผนที่ 2

อภิปรายผล

1. นักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงอยู่ในระดับดี หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ อันเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ ดังต่อไปนี้

1.1 การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะหน่วยเสียง (Phoneme) ที่มีความแตกต่างกัน และทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร (Letter and Sound Correspondence) เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการแยกแยะหน่วยเสียงจนคล่องแคล่วแล้วนั้น ก็จะสามารถ

ออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วทั้งในระดับ คำ วลี และประโยคได้ การสอนแบบโฟนิกส์จึงช่วยให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ทางเสียง (Phonological Awareness) เพราะผู้เรียนมีความใส่ใจในการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง นอกจากการสอนแบบโฟนิกส์จะสามารถพัฒนา การออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษได้แล้วนั้น การสอนแบบโฟนิกส์ยังส่งเสริมการขึ้นลงของเสียง (Intonation) จังหวะในการอ่าน (Rhythms) และการเน้นคำ (Word Stress) ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการออกเสียงในแง่ของการขึ้นลงของเสียง เนื่องด้วย

ผู้เรียนมีความเข้าใจในการออกเสียง จึงเน้นส่วนที่สำคัญ ในประโยคที่ออกเสียงได้ อันส่งผลให้สามารถสื่อความหมายได้หลากหลายอารมณ์ อาทิ การออกเสียงขึ้นสูงในประโยคที่แสดงความสงสัย หรือแสดงความประหลาดใจ เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการออกเสียง ผู้เรียนจึงรู้จักจังหวะในการออกเสียง สามารถแบ่งวรรคตอนของบทอ่านได้อย่างเหมาะสม รู้จังหวะหยุดของบทอ่านและอ่านต่อในระยะเวลาที่เหมาะสม ทำให้ผู้ฟังเข้าใจบทอ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น และในส่วนของกาเน้นคำ ผู้เรียนมีความชำนาญมากขึ้นในการเน้นพยางค์ของคำศัพท์ที่มีมากกว่า 1 พยางค์ ทั้งนี้เพราะการสอนแบบโฟนิกส์ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ตำแหน่งการเกิดเสียงของแต่ละหน่วยเสียง ส่งผลให้มีความเข้าใจในการเน้นคำ ดังนั้นแล้ว การสอนแบบโฟนิกส์จึงพัฒนาหลายองค์ประกอบของการออกเสียงอันได้แก่ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ การขึ้นลงของเสียง จังหวะในการอ่าน และการเน้นคำ จึงสอดคล้องกับ Cordts (1965) ที่กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนออกเสียงเป็นเพราะมีความเข้าใจในระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ผู้เรียนภาษามากมายที่ไม่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์จึงไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงได้เนื่องจากยังขาดความตระหนักรู้ทางเสียงอันส่งผลให้เกิดความสับสนระหว่างเสียงกับตัวอักษรยิ่งไปกว่านั้นผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnston and colleagues (2011) ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์ต่อความสามารถในการออกเสียงและการสะกดคำ โดยงานวิจัยสรุปว่า การสอนแบบโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้ดีขึ้น มีความแม่นยำในการออกเสียง อีกทั้งยังมีความคล่องแคล่วในการออกเสียงสูงขึ้น

1.2 การสอนแบบโฟนิกส์ทำให้ผู้เรียนเข้าใจระบบการออกเสียงภาษาอังกฤษและประเมินตนเองในการออกเสียงภาษาอังกฤษว่าถูกต้องหรือไม่ เมื่อผู้เรียนได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้เรียนจึงเข้าใจว่า การออก

เสียงภาษาอังกฤษไม่สามารถนำเสียงอักษรภาษาไทยมาเทียบกับเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ทั้งหมด เพราะมีพยัญชนะภาษาอังกฤษหลายเสียงที่ไม่ได้ปรากฏในภาษาไทย อาทิ เสียง th/θ/ เป็นต้น เมื่อผู้เรียนรู้เช่นนี้แล้ว ผู้เรียนจึงมีความพยายามในการฝึกเสียงใหม่ ๆ เหล่านี้ เพื่อให้ออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และพยายามสังเกตเสียงอื่น ๆ ว่ามีเสียงใดบ้างที่ตนเองยังออกเสียงไม่ถูกต้อง การสอนแบบโฟนิกส์จึงมีความสามารถในการกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาการออกเสียงได้ในระยะยาว และกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) รวมไปถึงการฝึกประเมินตนเอง (Self-assessment) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) สอดคล้องกับ ABC Reading Eggs (2017) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนพยายามจำแนกเสียงที่ได้ยิน หรือ พยายามออกเสียงให้ตรงกับเสียงที่ได้ยิน ผู้เรียนจะกระตุ้นตัวเองด้วยความท้าทายในการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบเสมือนการเล่นเกมนำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

1.3 การสอนแบบโฟนิกส์สามารถจัดรูปแบบกิจกรรมได้อย่างหลากหลายและมีความสนุกสนาน ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรมแยกเสียงคำศัพท์ที่ได้ยิน กิจกรรมเพลง กิจกรรม Tongue Twisters ทั้ง 3 กิจกรรมนี้ต่างเป็นกิจกรรมที่สร้างความท้าทายให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความสนใจและมีสมาธิกับการทำกิจกรรมเหล่านี้เป็นอย่างมาก ยิ่งไปกว่านั้นหากจัดรูปแบบกิจกรรมที่มีการแข่งขัน ผู้เรียนจะยิ่งมีความสนุกสนานและความตื่นเต็นยิ่งขึ้นไป ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่เกิดความเบื่อหน่าย ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างสถานะแห่งการเรียนรู้ในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bradley (2016) ที่สรุปไว้ว่า ภายใต้อุปแบบการสอนแบบโฟนิกส์และสื่อการสอนที่เหมาะสมจะส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เนื่องจากสาเหตุต่อไปนี้

2.1 เนื่องจากผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษรของคำศัพท์ได้ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสะกดคำเพิ่มขึ้น ในขณะที่การสอนคำศัพท์แบบโฟนิกส์จะเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษรกับความหมายอยู่เสมอ ด้วยกลวิธีการสอนความหมายคำศัพท์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ เช่น การใช้ บัตรคำศัพท์โฟนิกส์และบัตรรูปภาพเป็นส่วนช่วยในการเชื่อมโยงคำศัพท์กับความหมายหรือกิจกรรมเกมที่ช่วยฝึกฝนผู้เรียนทั้งการออกเสียงและทบทวนคำศัพท์ไปพร้อม ๆ กัน การสอนแบบโฟนิกส์จึงส่งเสริมความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maddox and Feng (2013) ที่สรุปไว้ว่าวิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ชำนาญก็จะสามารถเชื่อมโยงระหว่างรูปคำศัพท์และความหมายได้จึงนำไปสู่การส่งเสริมความรู้คำศัพท์ที่เพิ่มพูนขึ้น

2.2 สาเหตุสำคัญในการพัฒนาความรู้คำศัพท์คือขั้นการสอนแบบโฟนิกส์จาก Lewis and Ellis (2006) โดยขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เป็นการนำเสียงพยัญชนะที่ได้สอนไปแล้วกลับมาทบทวนก่อนสอนเสียงใหม่ โดยใช้คำศัพท์เก่าจากแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนหน้านั้น ซึ่งเป็นการทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปก่อนและในขั้นที่ 3 ขั้นประสมคำ (Word Making) เป็นการนำเสียงที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาประกอบขึ้นเป็นคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ จากเสียงที่ตนเองมีความชำนาญ และสุดท้าย ขั้นที่ 4 เสริมให้เข้มแข็ง (Consolidation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายโดยใช้ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการใช้เสียงที่ได้สอนไปสอดคล้องกับตัวอักษร เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือ กิจกรรมเกมการเติมเสียงให้เป็นคำศัพท์ เป็นต้น ด้วยขั้นลำดับการสอนนี้เองทำให้ผู้เรียนได้มี การทบทวนและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ

เพิ่มเติมอยู่ตลอด สอดคล้องกับ Lightbown and Spada (2006) กล่าวไว้ว่าผู้เรียนจะมีความรู้คำศัพท์ได้นั้นมีความจำเป็นจะต้องได้เจอกับคำศัพท์ค่านั้นบ่อยครั้งมากพอที่จะจดจำความหมายและนำมาใช้ได้บริบทใหม่ ๆ รวมไปถึงการนำคำศัพท์นั้นมาพูด และเขียนได้

2.3 สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งในการพัฒนาความรู้คำศัพท์คือ การใช้ประเภทการสอนโฟนิกส์ผสมผสานระหว่างการสอนวิธีแทรกการออกเสียง (Embedded Phonics) และการสอนแบบวิธีสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics) โดยจุดสำคัญที่ส่งเสริมความรู้คำศัพท์อยู่ที่ การสอนแบบวิธีแทรกการออกเสียง ซึ่งเป็นการดึงคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในบทอ่านขึ้นมาสอนการออกเสียง ซึ่งในขณะนั้นเองผู้สอนสามารถสอดแทรกการอธิบายความหมายของคำศัพท์ลงไปด้วย ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในคำศัพท์ค่านั้น จึงส่งผลต่อความรู้คำศัพท์ที่เพิ่มขึ้น หรือแม้แต่คำศัพท์ที่ได้สอนไปก่อนหน้านี้แล้ว แต่ผู้เรียนยังมีความสับสน หรือไม่เข้าใจทำให้ไม่สามารถอ่านบทอ่านต่อไปได้ ผู้สอนก็สามารถดึงเอาคำศัพท์เหล่านั้นในบทอ่านขึ้นมาสอนใหม่อีกรอบได้ โดยการสอนวิธีแทรกการออกเสียง มีความแตกต่างจากการสอนแบบโฟนิกส์ประเภทอื่นที่ไม่ได้เตรียมบทอ่านให้ผู้เรียน หรือเป็นเพียงแค่การสอนการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษรเท่านั้น การสอนวิธีแทรกการออกเสียงจึงสร้างโอกาสให้ผู้เรียนพบเจอคำศัพท์ที่อยู่ในบริบทและสร้างความเข้าใจในการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เนื่องจากสาเหตุต่อไปนี้

3.1 การสอนแบบโฟนิกส์มีความสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์อย่างที่ได้กล่าวไปข้างต้น ดังนั้นแล้วความรู้คำศัพท์นี้เอง จึงเป็นรากฐานสำคัญในการอ่าน ดังที่ Laufer (1992, cited in Lightbown & Spada, 2006) กล่าวไว้ว่า ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านนั้นมีความรู้คำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่านมากกว่าร้อยละ 95 ของคำศัพท์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจะอ่านบทอ่านให้

เข้าใจได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีความรู้คำศัพท์มากพอ การสอนแบบโฟนิกส์ที่พัฒนาพื้นฐานการออกเสียง จนนำไปสู่การส่งเสริมความรู้คำศัพท์จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ ผู้เรียนภายใต้การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีความเข้าใจในบทอ่านได้ แต่ทว่าผู้สอนจะต้องเลือกคำศัพท์ที่ในบทอ่านออกมาสอนมากพอ จนผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านนั้นเพียงพอต่อการอ่าน

3.2 การสอนแบบโฟนิกส์ รูปภาพมีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน ยกตัวอย่างเช่นการใช้บัตรภาพโฟนิกส์มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนจำความหมายของคำศัพท์ด้วยภาพ ซึ่งส่งผลให้เมื่อนำคำศัพท์เหล่านั้นมาใช้ในบทอ่าน ผู้เรียนจะคิดภาพคำศัพท์จาก บัตรภาพโฟนิกส์มาประกอบการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันบทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้เองก็มีรูปภาพประกอบ จึงช่วยให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้มาใช้ประกอบผสมผสานกับภาพที่ปรากฏในเรื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจกับบทอ่านได้เป็นอย่างดี การสอนโดยใช้ภาพเข้ามามีส่วนช่วยนั้นสอดคล้องกับ Gardner (1997, cited in Emolayev and Mayr, 2014) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนมีความถนัดหลากหลายรูปแบบที่มีความเฉพาะตัวกับแต่ละบุคคล ดังนั้นการเตรียมการสอนให้มีความหลากหลายจึงการเป็นการเสริมพลัง (Empower) ที่ไม่ตีกรอบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แต่เพียงด้านเดียว แต่ส่งเสริมทักษะหลาย ๆ ด้านให้เหมาะสมกับความแตกต่างของผู้เรียน

3.3 เมื่อผู้เรียนได้นำความรู้เรื่องการออกเสียงมาใช้กับบทอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน ผู้เรียนจะพัฒนาทักษะการออกเสียงไปพร้อม ๆ กับการทำความเข้าใจบทอ่าน เนื่องจากในบทอ่านเองยังคงมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่เคยรู้มาก่อน ผู้เรียนก็จะพยายามเชื่อมโยงหน่วยเสียงกับตัวอักษรที่ปรากฏเพื่อจะออกเสียงคำศัพท์นั้น จากนั้นผู้เรียนก็จะพยายามเดาความหมายของคำศัพท์นั้นจากบริบทที่ปรากฏในบทอ่านซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Connelly and colleagues (2001) ที่กล่าวว่า นอกจากผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการสอน

แบบโฟนิกส์ ยิ่งไปกว่านั้นการสอนแบบโฟนิกส์ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเดาคำศัพท์ที่ไม่รู้ผ่านบริบท (Contextual Clue) โดยเมื่อเทียบกับผู้เรียนที่ไม่ได้ผ่านการสอนแบบ โฟนิกส์พบว่า ผู้เรียนแบบโฟนิกส์ใช้เวลาส่วนหนึ่งในการเดาคำศัพท์มากกว่า จึงกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะในการเดาคำศัพท์ ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการแปลความ อีกทั้งการเดาคำศัพท์เป็นการสร้างความท้าทายให้กับผู้เรียน อันเป็นแรงจูงใจประการหนึ่งในการเรียนภาษา (Söderlund, 2009)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนการสอนแบบโฟนิกส์ ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่าโฟนิกส์คืออะไร มีจุดประสงค์อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ หรือผ่านการเรียนรู้เรื่องการออกเสียงมาแล้วจะไม่เข้าใจว่าทำไมตนต้องกลับมาเรียนสิ่งที่เคยเรียนไปแล้ว แท้ที่จริงแล้วเสียงที่เลือกมาสอนนั้นผู้เรียนยังคงมีความเข้าใจผิด และยังไม่สามารถใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียง ผู้สอนจึงควรชี้แจงให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานไปกับการเรียนที่มีเป้าหมายและเห็นพัฒนาการของตนเอง

2. การสอนออกเสียงในบางเสียง ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจนานอันเนื่องมาจาก จากวางตำแหน่งลิ้นไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่สามารถเปล่งเสียงให้ถูกต้องได้ ดังนั้นแล้ว ผู้สอนควรแสดงภาพตำแหน่งการเกิดเสียงให้ผู้เรียนเข้าใจในการออกเสียงมากยิ่งขึ้น

3. การสอนแบบโฟนิกส์ในหนึ่งแผนนั้น ควรจะสอนเพียงแค่ 2 เสียงเท่านั้น เพราะการสอนแผนละ 4 เสียง ผู้เรียนจะรับภาระในการฝึกฝนมากเกินไป ทำให้มีเรียนจำนวนหนึ่งตามการเรียนการสอนไม่ทัน ส่งผลให้การดำเนินแผนการจัดการเรียนรู้เป็นไปด้วยความล่าช้า

4. ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นการเลือกเสียงพยัญชนะมาสอนเพียงอย่างเดียว ไม่ได้นำเสียงสระมาสอนประกอบด้วย เนื่องจากปัจจัยด้านเวลา ดังนั้นแล้วหากมีการนำเสียงสระเข้ามาสอนด้วยอาจส่งผลให้การออกเสียงของผู้เรียน

ทำได้ดียิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดี การสอนทั้งเสียงพยัญชนะ และสระพร้อม ๆ กัน ต้องใช้เวลาค่อนข้างมากจึงต้องระมัดระวังในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้พอดีกับระยะเวลาที่กำหนด

5. งานวิจัยนี้ใช้การผสมผสานระหว่าง การสอนวิธีแทรกการออกเสียง (Embedded Phonics) และการสอนแบบวิธีสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics) หากมีผู้สนใจลองใช้การสอนแบบโฟนิกส์ประเภทอื่น ๆ เช่น การออกเสียงด้วยการสะกด (Phonics through spelling) หรือวิธีพหุประสาทสัมผัสโฟนิกส์ (Multi-sensory Phonics) ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีความหลากหลายได้เช่นเดียวกัน

บรรณานุกรม

- ABC Reading Eggs. (2017). *Phonics and reading: nurturing confidence from the very beginning*. (Online) Available:<http://readingeggs.com.au/about/phonics/>. Accessed [26/3/2017].
- Bradley, R. (2016). *Influence of motivation on phonics effectiveness*. (Online) Available: http://etd.lsu.edu/docs/available/etd-06082016-215945/unrestricted/Bradley_Thesis.pdf Accessed [26/3/2017].
- Brainfit. (2015, October 13). *ไม่เข้าใจแต่ไม่แสดงออก! 5 ปัญหาของเด็ก (ไทย) ในการฟังภาษาอังกฤษ*. (Online) Available: <http://www.brainfitstudiothailand.com/th/blog>. Accessed [20/4/2016].
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2014). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (4th ed.)*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Connelly, V., Johnston, R., & Thompson, G. (2001). The effect of phonics instruction on the reading comprehension of beginning readers. *An Interdisciplinary Journal*, 423-456.
- Cordts, A. (1965). *Phonics for the reading teacher*. New York.
- Ermolayev, V., & Mayr, H. (2014). *Information and communication technologies in education, research, and industrial applications*. Kherson: Springer.
- Johnston, R., McGeown, S., & Watson, J. (2011). *Long-term effects of synthetic versus analytic phonics teaching on the reading and spelling ability of 10 year old boys and girls*. Springer.
- Jones, S. A., & Deterding, D. (2007). *Phonics and beginning reading: A practical guide for teachers in Southeast Asia*. Singapore: McGraw-Hill Education.
- Krashen, S. (2004). *The power of reading: insights from the research* (2nd ed.). USA.
- Krashen, S. (2013). Read-alouds: Let's stick to the story. *Language and language teaching*. (3). (Online) Available: http://sdkrashen.com/content/articles/2013_stick_to_the_story__.pdf. Accessed [17/5/2016].
- Lewis, M., & Ellis, S. (Eds.). (2006). *Phonics: practice, research and policy*. London: Paul Chapman.

- Lightbown, P., & Spada, N. (2006). *How language are learned* (3rd ed., pp. 96-100). Oxford Press.
- Ma, R. (2015). The role of pronunciation in speaking test ratings. *All theses and dissertations*.
- Maddox, K., & Feng, J. (2013). Georgia educational research. *Whole language instruction vs. Phonics instruction: Effect on reading fluency and spelling accuracy of first grade students*. (Online) Available: <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED545621.pdf>. Accessed [1/3/2016].
- Matichon online (2015). อึ้ง เผยไทย"อันดับบ๊วย" ผู้ใหญ่รู้ภาษาอังกฤษ"แย่ที่สุด"ในเอเชีย!. (Online) Available: http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1446800457. Accessed [17/3/2016].
- National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction*. (Online) Available: <https://www.nichd.nih.gov/publications/pubs/nrp/documents/report.pdf>. Accessed [24/2/2016].
- Söderlund, L. (2009). Challenges of learning and practicing motivational interviewing. *Linköping Studies In Health Sciences*.
- Tangsanga, D. (2013). โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน. (Online) Available: <http://taamkru.com/?page=37&show=Blog#anchor-excerpts>. Accessed [26/4/2016].